

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžfk/11/2019
Identifikačné číslo spisu: 5016200909
Dátum vydania rozhodnutia: 13.02.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Monika Valašiková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:5016200909.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Valašikovej PhD. a členov senátu JUDr. Ivana Rumanu a JUDr. Eriky Čanádyovej v právnej veci žalobcu: EUROTABACCO, spol. s r. o., so sídlom Mostná č. 6, Bratislava 2 - Vrakuňa, IČO: 35 841 371, právne zast. Advokátskou kanceláriou Prosman a Pavlovič, s.r.o., so sídlom Hlavná č. 31, Trnava, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná č. 63, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.k. 103937970/2016 zo dňa 19.09.2016, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 30S/83/2016 zo dňa 10. októbra 2017, v spojení s opravným uznesením č.k. 30S/83/2016-178 zo dňa 8. januára 2019 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa z a m i e t a.

Sťažovateľovi nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred správnym súdom

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Žiline (ďalej aj „krajský súd“ alebo „správny súd“) podľa ust. § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej aj „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a následne zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 103937970/2016 zo dňa 19.09.2016.

2. V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že sa nestotožnil so žalobnými námietkami žalobcu a vyhodnotil ich ako nedôvodné. Čo sa týka námietky, že rozhodnutie žalovaného neobsahuje vysporiadanie sa s návrhmi a námietkami žalobcu a že je zmätočné, skoncipované bez akejkoľvek logickej nadväznosti a argumentov správcu dane, krajský súd konštatoval, že napadnuté rozhodnutie Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky ako žalovaného takéto vady neobsahuje. Jedná sa o rozhodnutie odvolacieho správneho orgánu, ktoré reaguje na odvolacie námietky uvedené odvolateľom v správnom konaní. Na tieto námietky napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu a dostatočným spôsobom

reagovalo, a to konkrétne ku každej námietke osobitne. Žalovaný podľa názoru krajského súdu vec právne posúdil, čím taktiež odpovedal na jednotlivé námietky uvedené v odvolaní, čo sa týka najmä použitia znaleckého posudku ako jedného z dôkazov v správnom konaní a nemožnosti určiť daň podľa pomôcok.

3. Nie je teda dôvodné tvrdenie žalobcu, že sa v tomto rozhodnutí nenachádza jasné uvedenie úvah, ktorými sa žalovaný riadil. Námietka, že správca dane sa odôvodnením svojho postupu prizvať do konania znalca v rozhodnutí žalovaného bližšie nezaoberal, je zmätočná. Správca dane sa nemohol odôvodnením svojho procesného postupu logicky zaoberať v rozhodnutí žalovaného a pokiaľ mal žalobca v úmysle z tohto dôvodu napadnúť rozhodnutie daňového úradu, krajský súd k tomu uviedol, že súčasťou odvolania bola práve táto námietka. S touto, ako odvolacou námietkou, sa zaoberal žalovaný správny orgán, ktorý ju v odôvodnení svojho rozhodnutia riadne vyhodnotil.

4. Za nedôvodnú považoval krajský súd aj námietku, že by sa v rozhodnutí žalovaného (alebo v rozhodnutí správcu dane) jednotlivé časti odôvodnenia opakovali či boli mäťúce. Pri podrobnom preštudovaní odôvodnení týchto rozhodnutí je zrejmé, že táto námietka je v rozpore so skutočnosťou. Nie je dôvodná ani námietka, že by správca dane v odôvodnení svojho rozhodnutia žalovaného (opätovne sa jedná o logickú rozpornosť formulovania žalobného bodu) len odkázal na závery a zistenia znaleckého posudku.

5. Správca dane odôvodnil potrebu ustanovenia znalca v tejto veci na zistenie skutkového stavu prípadu, pretože v zmysle § 17 zákona č. 595/2003 Z.z. nebolo možné zo samotnej žalobcom predloženej účtovnej dokumentácie vyčíslieť položky zvyšujúce výsledok hospodárenia žalobcu v roku 2009. Správca dane pri výkone daňovej kontroly totiž z predloženého účtovníctva zistil rozdiely a nezrovnalosti z účtovania o výrobnom procese, a to konkrétne v spotrebe materiálu v roku 2009, ktorá výrazne stúpila, avšak poklesol počet vyrobených spotrebiteľských balení cigariet, ako aj počet predaných spotrebiteľských balení cigariet, takže výrazne poklesla aj cena z predaja jedného balenia cigariet. Ďalej kalkulácia výroby nebola súčasťou účtovných dokladov a ani v priebehu daňovej kontroly nebola zo strany žalobcu predložená. A tiež bolo potrebné vyriešiť zásadnú otázku, a to že daňový subjekt nevykonával inventarizáciu v súlade s § 29 a § 30 zákona č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve, a preto bola predložená účtovná evidencia nepreukázateľná. Spoločnosť neúčtovala o všetkých skutočnostiach, ktoré sú predmetom účtovníctva a preto bolo nevyhnutné za účelom riadneho zistenia skutkového stavu prizvať znalca z odboru ekonomika, riadenia podnikov. Uvedené skutočnosti sú súčasťou odôvodnenia prvostupňového správneho rozhodnutia, a teda námietka, že v odôvodnení chýba dôvod, pre ktorý bolo znalecké dokazovanie nariadené, je nedôvodná.

6. Ďalšou námietkou bolo, že správca dane nevychádzal z predložených účtovných dokladov, listín, zmlúv a ďalších dôkazov, ktoré podľa žalobcu sú preukázateľné, ale určil daň z príjmov na základe znaleckého posudku, k nej krajský súd uviedol, že správca dane naopak, pri zisťovaní skutkového stavu veci zistil, že skutkový stav veci nie je možné dostatočne zistiť, pokiaľ by vychádzal len z dokladov predložených daňovým subjektom, a to z predloženého účtovníctva. Dôvody, pre ktoré bolo nevyhnutné v danom prípade nariadiť znalecké dokazovanie na zistenie skutkového stavu veci, najmä na vyčíslenie základu dane, sú najmä tie, že daňový subjekt nepredložil účtovníctvo kompletne, najmä nepredložil kalkuláciu na výrobu cigariet, ďalej účtovnú evidenciu a skladovú evidenciu nepredložil v rozsahu potrebnom na zabezpečenie preukázateľnosti účtovníctva, pretože nebola vykonávaná inventarizácia v súlade s § 29 a § 30 zákona o účtovníctve, čoho dôsledkom je, že účtovníctvo nie je preukázateľné v súlade s § 8 ods. 4 citovaného zákona (tvrdenie žalobcu je v tomto ohľade v rozpore so skutočnosťou), pričom povinnosť inventarizovať majetok, záväzky a rozdiel majetku a záväzkov, je účtovnej jednotke uložený podľa § 6 ods. 3 citovaného zákona a aj z dôvodu, že vyjadrenia daňového subjektu k rozdielom medzi spotrebovaným materiálom a počtom vyrobených cigariet v jednotlivých rokoch neboli dostačujúce pre zistenie skutkového stavu v danej veci v roku 2009.

7. Podľa názoru krajského súdu postupoval správca dane správne, keď v zmysle § 24 ods. 4 daňového poriadku ustanovil na zistenie základu dane znalca. Tvrdenie žalobcu, že správca dane mal vychádzať z

predložených účtovných dokladov, listín a zmlúv, sa v tejto súvislosti javí ako účelové, pretože bolo preukázané, že samotné účtovné doklady neboli preukázateľné a daňový subjekt, hoci bol viackrát vyzvaný správcom dane na predloženie konkrétnych dôkazov na zistenie skutkového stavu, toto svoje dôkazné bremeno neunesol a dôkazy nepredložil.

8. Krajský súd poukázal na rozsiahle dokazovanie správcu dane, keď tento vyzval výzvou zo dňa 16.02.2016, aby v lehote 15 dní od jej doručenia preukázal hospodársky výsledok - vysoké straty, ktoré vznikali hlavne z dôvodu vyšších výrobných nákladov k tržbám z výroby, či výroba bola nehospodárna a neefektívna. Ďalej bol vyzvaný na preukázanie odchýlky v účtovníctve pri inventarizácii materiálu tabak vo výške 33 833,52 Eur a odchýlky pri inventarizácii materiálu expandovaná žila vo výške 10 607,58 Eur. Mal preukázať, z čoho vznikol tento prírastok materiálu zaúčtovaný ako odchýlka pri inventarizácii materiálu a predložiť jeho výpočet. Ďalej mal preukázať, ako a z čoho vznikol prírastok na sklade neokolkovaných cigariet, keď počet balení bol presne správcom dane vyčíslený, a taktiež bol vyzvaný, aby preukázal spotrebu materiálu na jeden kus balenia cigariet na základe jeho účtovníctva. Tiež bol opätovne vyzvaný na predloženie kalkulácie na výrobu jedného spotrebiteľského balenia cigariet. Hoci sa žalobca k tejto výzve vyjadril, žiadne dôkazy ani listinné doklady nepredložil. Nepredložil dokonca ani listinné dôkazy, na ktoré sám poukazoval, napr. rámcovú zmluvu a jej dodatky, ktorá bola zaistená vyšetrovateľom Ministerstva vnútra SR.

9. Ku kalkulácii sa žalobca vyjadril tak, že kalkulácie na výrobu jedného spotrebiteľského balenia cigariet spoločnosti neboli vypracované, a preto ich nemôže predložiť. Ak teda žalobca nemohol predložiť dôkazy, ktoré od neho vyžadoval správca dane a správca dane mal za to, že za účelom riadneho zistenia skutkového stavu bolo potrebné vykonať znalecké dokazovanie, nepochybne bolo v jeho právomoci toto znalecké dokazovanie nariadiť, znalecký posudok ako dôkaz pojať do množiny všetkých dôkazov a z odborných zistení znaleckého posudku následne aj vychádzať.

10. V tomto ohľade je zavádzajúce tvrdenie žalobcu, že správca dane musel postupovať podľa pomôcok, keďže použitý znalecký posudok je pomôckou podľa § 48 ods. 3 daňového poriadku. Skutočne jednou z pomôcok môže byť v zmysle tohto ustanovenia aj znalecký posudok. Znalecký posudok je však v zmysle § 24 ods. 4 daňového poriadku aj regulárnym dôkazom pri vykonaní daňovej kontroly a zisťovaní základu dane štandardným spôsobom. Teda nie je možné konštatovať, že ak bol použitý znalecký posudok, musí ísť o pomôcku podľa § 48 ods. 3 daňového poriadku a určenie dane podľa pomôcok. Znalecké posudky sa v oboch typoch zisťovania základu dane posudzujú rovnako, teda ako dôkazy (pomôcky) ohľadne zodpovedania konkrétnych odborných skutkových otázok.

11. S touto námietkou súvisí námietka nesprávneho postupovania správcu dane, keď neurčil daň podľa pomôcok v zmysle § 48 daňového poriadku. S touto sa riadne vysporiadal žalovaný a správny súd sa s týmto vysporiadaním v plnom rozsahu stotožnil. Mal za to, že ust. § 48 ods. 1 výslovne stanovuje situácie, kedy môže správca dane zistiť základ dane podľa pomôcok.

12. V danom prípade nebola naplnená skutková podstata žiadneho z týchto prípadov. Ani ust. § 48 ods. 1 písm. c/ daňového poriadku v znení účinnom ku dňu začatia daňovej kontroly 15.01.2013 nebolo v danom prípade naplnené, pretože daňový subjekt si splnil svoju zákonnú povinnosť predložiť účtovnú evidenciu, hoci táto evidencia bola neúplná a nepreukázateľná. V danom prípade tak nebolo na mieste určiť daň podľa pomôcok, avšak vzhľadom na to, že daňovým subjektom predložené doklady nepostačovali na riadne zistenie skutkového stavu, a v zmysle § 24 ods. 2 daňového poriadku je správca dane povinný zistiť skutkový stav veci čo najúplnejšie, nič mu nebránilo doplniť tento skutkový stav zisteniami uvedenými v znaleckom posudku. Správca dane má tiež povinnosť prihliadať na všetko, čo pri správe daní vyšlo najavo, pokiaľ dôkazy nie sú získané v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi (§ 3 ods. 3 daňového poriadku). Preto správne prihliadol na odborné závery znaleckého posudku.

13. Znaleckým posudkom boli zistené odborné skutkové okolnosti, najmä týkajúce sa stanovenia

celkovej výšky výnosov spoločnosti dosiahnutých z predaja tabakových výrobkov a iných služieb v skúmanom období, nákladov spoločnosti na výrobu jedného spotrebiteľského balenia cigariet a jedného balenia tabakovej zmesi v jednotlivých kalendárnych rokoch skúmaného obdobia, boli zistené príčiny rozdielu hmotnosti tabaku uskladneného v daňovom sklade oproti účtovnému stavu a ďalšieho nesúladu vedenej evidencie so skutočným stavom uskladňovaných tabakových výrobkov a bola daná odpoveď na otázku, či účtovníctvo spoločnosti bolo vedené v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä čo sa týka účtovných kníh, zápisov a iných dokladov slúžiacich k prehľadu stavu majetku a hospodárenia. Samotné právne posúdenie tejto veci už vykonal správca dane, ktorý vo svojom rozhodnutí zvýšil základ dane podľa § 17 ods. 2 písm. b/ zákona č. 595/2003 Z.z. o sumu 93 611,93 Eur, pretože daňový subjekt neúčtoval o prírastku zásob vlastnej výroby vyrobených mimo účtovnej evidencie a z tejto sumy ako základu dane vyrubil daň oproti podanému daňovému priznaniu, keď v podanom daňovom priznaní daňový subjekt uviedol stratu a daň vo výške 0,- Eur.

14. Za nedôvodnú považoval krajský súd aj námietku, že odborným posúdením správcu dane (logický rozpor v námietke, pretože odborné otázky posudzoval práve znalec, nie správca dane) mali byť zistené tie skutočnosti, ku ktorým mal dospieť v rámci svojej pôsobnosti výlučne správca dane. Odhliadnuc od toho, že žalobca chcel zrejme uviesť, že odborným posúdením znalca mali byť zistené tieto skutočnosti, súd k tomu uvádza, že znalec odborne posúdil veci týkajúce sa ekonomiky firmy žalobcu vo vzťahu k zisteniu základu dane v danej veci. Pretože samotný daňový subjekt nepredložil správcovi dane všetky relevantné podklady potrebné na to, aby mohol tieto skutočnosti zistiť správca dane sám a pokiaľ na riadne zistenie skutkového stavu boli potrebné odborné vedomosti z odboru ekonomika, riadenie podnikov, odvetvie oceňovanie a hodnotenie podnikov, potom je procesný postup správcu dane v súlade so zákonom.

15. K námietke, že znalec mal použiť domnienky a predpoklady vo vzťahu k materiálovým vstupom do výroby, keď vychádzal z predpokladaného množstva nakúpených tabakových listov, atď. a nevychádzal z reálnych vstupov a výstupov, uviedol správny súd, že táto je nedôvodná. V konaní bolo preukázané, že predložená účtovná evidencia je neúplná a že žalobca neúčtoval o všetkých vstupoch do svojho podnikania. Nebolo možné preukázať výšku týchto vstupov, pretože nebola vykonaná inventarizácia zásob. Nevyhnutne potom znalec musel vychádzať v určitých momentoch z predpokladaného množstva vstupov, pretože boli zistené spotrebiteľské balenia cigariet vyrobené mimo účtovnú evidenciu. Pritom však boli zohľadnené aj náklady daňového subjektu zaúčtované v účtovníctve. Znalec konkrétne uviedol, akým spôsobom vyčíslil priame náklady na výrobu spotrebiteľských balení vyrobených mimo účtovnú evidenciu, a preto nemožno konštatovať, že tieto náklady sú vyslovene hypotetické, resp. predpokladané, ale odvíjajú sa od reálneho základu. Napríklad materiálové náklady na spotrebiteľské balenie cigariet boli vypočítané na úrovni priamych materiálových nákladov vo výške 0,03 Eur, ako to vyplýva aj z predloženého účtovníctva, ale tieto boli prepočítané počtom spotrebiteľských balení vyrobených mimo evidenciu, čo zodpovedá množstvu kusov cigariet 4 959 176. Aj toto číslo bolo zistené znaleckým dokazovaním a to z predpokladaného množstva nakúpených tabakových listov, ktoré neboli v účtovníctve zaúčtované, lebo neboli prijaté na sklad a do evidencie a na základe svedeckých výpovedí a technických parametrov výrobnéj linky, pričom ide o minimálne množstvo za rok 2009. Práve takto doplneným dokazovaním, t.j. vykonaním znaleckého dokazovania správca dane naplnil cieľ ust. § 24 ods. 2 daňového poriadku, podľa ktorého správca dane vedie dokazovanie, pričom dbá, aby skutočnosti nevyhnutné na účely správy dane, boli zistené čo najúplnejšie a nie je pritom viazaný iba návrhmi daňových subjektov. Keďže daňový subjekt nepredložil všetky relevantné doklady na riadne zistenie základu dane, správca dane, nečakajúc na návrh na vykonanie dokazovania od daňového subjektu, viedol dokazovanie tak, že nariadil znalecké dokazovanie.

16. Za nedôvodnú považoval krajský súd aj námietku, že znalci pri vypracovaní posudku nezohľadňovali stratu alebo to, že časť tabaku bola použitá resp. mohla byť použitá na balený tabak, nie na výrobu cigariet. Správny súd konštatoval, že ide o hypotetické tvrdenia žalobcu, ktoré neboli žiadnym dôkazom preukázané a nemajú preto žiaden vplyv na zistený skutkový stav. Sám právny zástupca na pojednávaní uviedol, že určitá časť tabaku „mohla byť použitá“ na balený tabak. Teda ani sám žalobca nevedel, či k takejto situácii vôbec došlo, toľž nevedel tieto údaje kvantifikovať. Ako bolo uvedené vyššie, daňový

subjekt bol viackrát vyzvaný správcom dane na predloženie konkrétnych dôkazov na zistenie skutkového stavu, avšak toto svoje dôkazné bremeno neunesol a dôkazy nepredložil. Napríklad ho správca dane vyzval výzvou zo dňa 16.02.2016, aby preukázal straty. Ďalej bol vyzvaný na preukázanie odchýlky v účtovníctve pri inventarizácii materiálu tabak a odchýlky pri inventarizácii materiálu expandovaná žila. Mal preukázať, z čoho vznikol prírastok materiálu zaúčtovaný ako odchýlka pri inventarizácii materiálu a predložiť jeho výpočet. Ďalej mal preukázať, ako a z čoho vznikol prírastok na sklade neokolkovaných cigariet a taktiež bol vyzvaný, aby preukázal spotrebu materiálu na jeden kus balenia cigariet na základe jeho účtovníctva a predložil kalkuláciu na výrobu jedného spotrebiteľského balenia cigariet. Žiaden dôkaz však nepredložil.

17. K námietke, v ktorej žalobca odkazuje na svoje námietky a pripomienky obsiahnuté v podaniach žalobcu v správnom konaní správny súd uviedol, že táto námietka je neurčitá, a preto na ňu nie je možné prihliadnuť. Podľa ustálenej súdnej praxe je potrebné, aby všetky žalobné námietky boli konkrétne uvedené v podanej žalobe, pričom ak žalobca iba odkazuje na obsah svojich iných podaní či už v správnom konaní alebo v konaní pred súdom a takéto námietky nie sú súčasťou žaloby, nie sú preto žalobnými námietkami a nie je možné na ne prihliadnuť.

18. Krajský súd nesúhlasil ani s námietkou tvrdeného procesného pochybenia správcu dane, keď žalobcu upovedomil o ústnom pojednávaní so znalcom podľa neplatného procesného zákona č. 511/1992 Zb.. Túto považoval, že je v priamom rozpore s obsahom správneho spisu. Žalobca bol upovedomený o ústnom pojednávaní so znalcom podaním zo dňa 09.07.2013 (č.l. 17 správneho spisu). Z jeho obsahu vyplýva, že bol upovedomený podľa daňového poriadku, a teda nie podľa zákona č. 511/1992 Zb. V upovedomení bol aj poučený o možnosti byť prítomný pri vypočutí znalca a klásť mu otázky v zmysle daňového poriadku.

19. K námietke, že napriek tomu, že správca dane spochybnil účtovníctvo vedené žalobcom, vychádzal z hospodárskeho výsledku vykázaného z tohto účtovníctva, správny súd uviedol, že táto námietka bola aj odvolacou námietkou a správne sa s ňou vysporiadal už žalovaný. Krajský súd k nej uviedol, že správca dane v súlade so zákonom upravil hospodársky výsledok žalobcu, ktorý vyplýva z jeho účtovníctva, v zmysle § 17 zákona č. 595/2003 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2009. V zmysle § 17 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona pri zisťovaní základu dane alebo daňovej straty sa vychádza u daňovníka účtujúceho v sústave podvojného účtovníctva z výsledku hospodárenia. Je teda zákonnou požiadavkou, aby v prípade zisťovania základu dane pre správne stanovenie výšky dane vždy správca dane vychádzal z výsledku hospodárenia. Výsledok hospodárenia potom v dôsledku ním vykonaného dokazovania môže zvýšiť. Zvýšenie výsledku hospodárenia je dané tým, že budú preukázané sumy, ktoré nemožno zahrnúť do daňových výdavkov alebo ktoré boli do daňových výdavkov zahrnuté v nesprávnej výške, alebo sumy, ktoré nie sú súčasťou výsledku hospodárenia, ale mali byť podľa tohto zákona do základu dane zahrnuté (§ 17 ods. 2 citovaného zákona). Výsledok hospodárenia sa môže aj znížiť o sumy, ktoré sú súčasťou výsledku hospodárenia, ale podľa tohto zákona sa nezahrnú do základu dane. Týmto spôsobom sa teda zistí konkrétny základ dane. Podľa § 2 ods. 2 písm. h/ zákona o účtovníctve predmetom účtovníctva je účtovanie skutočností o výsledku hospodárenia účtovnej jednotky. Na zisťovanie výsledku hospodárenia sa vždy použije účtovníctvo daňového subjektu.

20. Za nedôvodnú považoval námietku, že správca dane buď nemal vychádzať z výsledku hospodárenia, ak účtovníctvo spochybnil, alebo mal z neho vychádzať, ale potom bolo účtovníctvo vedené správne. V danom prípade správca dane pri zisťovaní základu dane zobral výsledok hospodárenia, ktorý však zvýšil o sumu 93 611,93 Eur ako o sumu, ktorá nebola zahrnutá do výsledkov hospodárenia samotným žalobcom, ale patrí do základu dane (§ 17 ods. 2 písm. b/ citovaného zákona). Základ dane je teda rozdielny od výsledku hospodárenia, ktorý vychádza z účtovníctva žalobcu. Práve zistenie základu dane vykonaním jednotlivých dôkazov v rámci daňovej kontroly a vyrubovacieho konania je tá činnosť správcu dane, ktorá mu je zákonom zverená, pričom zákon vyslovene konštruuje zisťovanie základu dane tak, že pri účtovaní v sústave podvojného účtovníctva sa vždy vychádza z výsledku hospodárenia (ktorý môže a nemusí byť správne vyčíslený), ktoré sa následne môže upraviť o niektoré položky vyplývajúce z § 17. Je v právomoci správcu dane v rámci daňovej kontroly a vyrubovacieho konania

uplatniť postup, v ktorom zistí skutočný základ dane, keď k výsledku hospodárenia deklarovanému v účtovnej evidencii buď pripočíta určité sumy, alebo určité sumy odpočíta. Podľa tvrdeného názoru žalobcu, ak správca dane pri zisťovaní výsledku hospodárenia vychádza z účtovníctva daňového subjektu, nikdy už nemôže výsledok hospodárenia následne upraviť. Tento názor podľa krajského súdu však nie je správny, pretože správca dane pri zisťovaní výsledku hospodárenia z účtovníctva daňového subjektu vždy vychádza (bez ohľadu na to, či sa účtovníctvo vedie správne, úplne, preukázateľne, zrozumiteľne), avšak výsledok hospodárenia ešte musí upraviť o niektoré položky vyplývajúce z § 17 a ďalších ustanovení zákona o dani z príjmov, aby dostal upravený základ dane.

21. Inak povedané, výsledok hospodárenia je číslo, ktoré uvádza samotný daňový subjekt, ktoré v rámci daňovej kontroly správca dane preverí a toto číslo môže zvýšiť alebo znížiť tak, aby bol správne zistený základ dane.

22. K poslednej námietke, že žalobca nebol vyzvaný v zmysle § 46 ods. 5 daňového poriadku v priebehu daňovej kontroly, že správca dane má pochybnosti o správnosti, pravdivosti či úplnosti dokladov predložených kontrolovaným daňovým subjektom, správny súd uviedol, že kontrolovaný daňový subjekt v rámci daňovej kontroly správcovi dane žiadne dôkazy osobne fyzicky nepredložil, pretože sa všetky nachádzali na polícii (zápisnica o ústnom pojednávaní zo dňa 26.02.2013). Žalobcovi bolo doručené rozhodnutie o prerušení daňovej kontroly zo dňa 07.10.2013, v ktorom sa uvádza, že daňová kontrola bola prerušená z dôvodu vypracovania znaleckého posudku za účelom správneho posúdenia skutočností pre správne určenie dane z príjmov právnickej osoby na rok 2009, keď bol znalec požiadaný o vykonanie znaleckej expertízy a vypracovanie znaleckého posudku vo veci výroby tabakových výrobkov. Doklady boli znaleckej organizácii poskytnuté Prezídiom PZ, Úradom hraničnej a cudzineckej polície (zápisnica o ústnom pojednávaní zo dňa 02.04.2015). Vo vyrubovacom konaní skutočnosť, že žalobcovi nebola zaslaná výzva podľa § 46 ods. 5 daňového poriadku, namietal jeho právny zástupca (zápisnica o ústnom pojednávaní zo dňa 22.07.2015). Z tohto dôvodu správca dane priamo na ústnom pojednávaní sformuloval zástupcovi daňového subjektu konkrétne otázky ohľadne jeho vyjadrenia k nejasnostiam, pre ktoré bolo aj nariadené znalecké dokazovanie, najmä k neúplným údajom v účtovnej evidencii. Právny zástupca daňového subjektu uviedol, že sa vyjadrí v lehote 15 dní. Podaním zo dňa 24.07.2015, ktoré došlo správcovi dane 06.08.2015, sa vo vzťahu k týmto nejasnostiam vyjadril tak, že tvrdenie o údajných rozdieloch a nezrovnalostiach v účtovníctve nie je tvrdením daňového subjektu, ale tvrdí to správca dane, a správca dane bol povinný zaslať daňovému subjektu výzvu podľa § 46 ods. 5 daňového poriadku počas daňovej kontroly.

23. Správny súd konštatoval, že správca dane nepochybil, keď daňovému subjektu výzvu podľa § 46 ods. 5 daňového poriadku nezaslal, pretože formálne neboli splnené podmienky na jej aplikáciu v jej hypotéze (pochybnosti o dokladoch predložených kontrolovaným daňovým subjektom v rámci daňovej kontroly, keďže také doklady ním vôbec predložené neboli). Sledujúc jeden z cieľov daňového poriadku, a to správu daní v súčinnosti s daňovým subjektom, súd konštatoval, že ani v materiálnom zmysle žalobca nebol ukrátený na svojich procesných právach.

24. V priebehu daňovej kontroly bol upovedomený o tom, že vo veci výroby tabakových výrobkov bolo nariadené znalecké dokazovanie, aj z akých konkrétnych dôvodov, rovnako aj na ústnom pojednávaní pred vydaním protokolu o daňovej kontrole 02.04.2015. Následne v rámci vyrubovacieho konania mu bola daná možnosť vyjadriť sa k pochybnostiam správcu dane o úplnosti účtovníctva, ktoré bolo zaobstarané od Policajného zboru Slovenskej republiky (výzva na ústnom pojednávaní dňa 22.07.2015) a preukázať jeho tvrdenia v zmysle § 24 ods. 1 daňového poriadku (výzva zo dňa 16.02.2016). Na žiadnych procesných právach žalobca teda neutrpel ujmu, pretože pred vydaním napadnutého rozhodnutia nepochybne mal vedomosť o pochybnostiach správcu dane a tiež možnosť vyjadriť sa ohľadne týchto skutočností a aj predložiť dôkazy na svoje tvrdenia.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenia

25. Proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Žiline podal žalobca, v postavení sťažovateľa (ďalej len „sťažovateľ“), dňa 11.12.2017 kasačnú sťažnosť podľa ust. § 438 SSP, ktorou sa domáhal zrušenia vyššie citovaného rozsudku Krajského súdu v Žiline a vrátenia veci na ďalšie konanie. Súčasne sťažovateľ požadoval náhradu trov konania vo výške 100 %.

26. V dôvodoch kasačnej sťažnosti uviedol, že Krajský súd v Žiline ako správny súd sa v odôvodnení rozsudku nedostatočne vysporiadal so skutočnosťami, ktoré sťažovateľ v správnej žalobe namietal, keď napadnutý rozsudok nedostatočne odôvodnil. Sťažovateľ opakovane zdôraznil, že za neodôvodnené považuje už rozhodnutie žalovaného, z ktorého potom následne správny súd vychádzal, resp., ktoré sa tento snažil konvalidovať svojím vlastným vyjadrením k námietkam sťažovateľa uvedenými v odvolaní.

27. Sťažovateľ zdôraznil, že rozsudok správneho súdu nesmie dopĺňať odôvodnenie rozhodnutia žalovaného. V prípade, ak správny súd z odôvodnenia žalovaného bolo zjavné, že na podstatnú časť svojich námietok tento nedostal odpoveď, bolo povinnosťou správneho súdu napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie. Sťažovateľ považuje za vážne pochybenie správneho súdu, pokiaľ vo svojom rozsudku doplnil dôvody, ktoré mali byť obsiahnuté v správnom rozhodnutí.

28. Sťažovateľ ďalej namietal, že daň z príjmov nebola správcom dane určená a zistená riadnym spôsobom, ale za pomoci znalca, pričom žalovaný len prevzal v celosti tvrdenia a skutočnosti, ktoré znalec v znaleckom posudku uviedol. Sťažovateľ tak v administratívnom, ako aj v súdnom konaní, rovnako v kasačnej sťažnosti, namietal nesprávny procesný postup správcu dane, keď namieta aplikáciu ust. § 48 ods. 1 písm. c/ daňového poriadku, tzn. určenie dane pomocou pomôcok. Sťažovateľ ďalej namietal celý obsah použitého znaleckého posudku. Má za to, že znalec v rámci znaleckého zisťovania použil domnienky a predpoklady, čiže uplatnil akýsi fiktívne ideálny stav.

29. Ďalej sťažovateľ namietal procesný postup správcu dane. Na základe vyššie uvedených skutočností navrhol, aby kasačný súd rozhodol v zmysle ust. § 462 ods. 1 SSP tak, že rozsudok Krajského súdu v Žiline zruší a vec vráti tomuto súdu na ďalšie konanie.

30. Žalovaný sa k podanej kasačnej sťažnosti nevyjadril.

III.

Konanie na kasačnom súde

31. Najvyšší súd SR ako súd kasačný (ďalej aj „kasačný súd“) po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania, zastúpený v súlade s ust. § 449 ods. 1 SSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 455 SSP, preskúmal vec a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

32. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 30S/83/2016 zo dňa 10.10.2017, ktorým tento podľa ust. § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. SSP zamietol žalobu, ktorou sa sťažovateľ domáhal preskúmania a následne zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 103937970/2016 zo dňa 19.09.2016, ktorým Finančné riaditeľstvo SR podľa ust. § 74 ods. 4 daňového poriadku potvrdilo rozhodnutie Daňového úradu v Žiline č. 103362209/2016 zo dňa 17.06.2016, ktorým bol podľa ust. § 68 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z.z. v znení neskorších predpisov vyrubený rozdiel dane z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie 2009, v sume 7 353,32 Eur, daňovému subjektu EUROTABACCO spol. s r.o., Mostná 6, Bratislava (sťažovateľovi).

33. Z obsahu administratívneho spisu kasačný súd zistil, že Daňový úrad Žilina vykonal v spoločnosti EUROTABACCO spol. s r.o. daňovú kontrolu dane z príjmov právnickej osoby, za zdaňovacie obdobie roku 2009. Kontrola bola vykonávaná na žiadosť MV SR, Úradu hraničnej a cudzineckej polície, odbor operatívnej činnosti a vyšetrovania, Banská Bystrica. Na základe výsledku daňovej kontroly bolo vydané Daňovým úradom v Žiline rozhodnutie č. 1394734/2015 zo dňa 09.09.2015, ktorým bola spoločnosti EUROTABACCO spol. s r.o. predpísaná dodatočná daňová povinnosť na dani z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2009, vo výške 7 353,32 Eur.

34. Voči tomuto rozhodnutiu podal zástupca spoločnosti EUROTABACCO spol. s r.o. odvolanie, na základe ktorého odvolací orgán (Finančné riaditeľstvo SR) zrušil rozhodnutie a vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie, a to rozhodnutím č. 1786733/2015 zo dňa 17.12.2015.

35. Na základe rozhodnutia odvolacieho orgánu, správca dane pokračoval vo vyrubovacom konaní. Oznámením č. 102599994/2016 zo dňa 26.02.2016 bola lehota na vydanie rozhodnutia v ďalšom vyrubovacom konaní predĺžená o 270 dní.

36. Na základe výsledkov dokazovania vo vyrubovacom konaní bol daňovému subjektu EUROTABACCO spol. s r.o., Bratislava, vyčíslený rozdiel dane z príjmu právnických osôb, za zdaňovacie obdobie 2009 vo výške 7 353,32 Eur.

37. Žiadosťou zo dňa 08.07.2013 požiadal Daňový úrad Žilina znaleckú organizáciu PBT s.r.o., Žilina, zapísanú na zozname znalcov, tlmočníkov a prekladateľov, vedeného na Ministerstve spravodlivosti SR a požiadal ju o vykonanie znaleckej expertízy a vypracovanie znaleckého posudku vo veci výroby tabakových výrobkov, za účelom správneho posúdenia skutočnosti, pre správne určenie dane z príjmu právnickej osoby od roku 2006 až 2009. Z uvedeného dôvodu správca dane rozhodnutím o prerušení daňovej kontroly zo dňa 17.10.2013, daňovú kontrolu odo dňa 31.10.2013, prerušil.

38. Dôvody, pre ktoré bola daňová kontrola prerušená, pominuli dňa 11.12.2014.

39. Daňový subjekt podal dňa 30.03.2010 daňové priznanie k dani z príjmov právnickej osoby za rok 2009. Správca dane pri výkone daňovej kontroly z predloženého účtovníctva daňového subjektu zistil rozdiely a nezrovnalosti z účtovania o výrobnom procese, a to konkrétne medzi spotrebou materiálu v roku 2009.

40. Z dôvodu, že vyjadrenie daňového subjektu k rozdielom medzi spotrebovaným materiálom a počtom vyrobených cigariet v jednotlivých rokoch nebolo dostačujúce, správca dane prizval listom zo dňa 04.07.2013 na daňové konanie ako tretiu osobu - znaleckú organizáciu PBT s.r.o., Žilina a následne ju požiadal o vypracovanie znaleckého posudku na zistenie rozsahu výroby cigariet a tabakových výrobkov v období rokov 2004 - 2009.

41. Na základe uvedenej požiadavky bol vypracovaný znalecký posudok č. 78/2014. So závermi znaleckého dokazovania bol zástupca spoločnosti EUROTABACCO spol. s r.o. oboznámený.

42. Následne vydal správca dane rozhodnutie zo dňa 17.06.2016, č. 103362209/2016 (prvostupňové rozhodnutie), ktorým vyrubil daňovému subjektu EUROTABACCO spol. s r.o. rozdiel dane z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie 2009, v sume 7 353,32 Eur.

43. Proti tomuto rozhodnutiu podal daňový subjekt odvolanie, o ktorom bolo rozhodnuté preskúmaným rozhodnutím žalovaného zo dňa 19.09.2016 tak, že vyššie špecifikované prvostupňové rozhodnutie bolo potvrdené. Z odôvodnenia druhostupňového rozhodnutia vyplýva, že žalovaný správny orgán sa stotožnil s právnym názorom správcu dane, uviedol, že správca dane dodržal všetky zásady daňového konania, konal objektívne, posúdil dôkazy predložené daňovým subjektom ako aj dôkazy, ktoré zistil sám. Pri výkone daňovej kontroly správca dane postupoval v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, chránil záujmy štátu a zachovával aj práva daňového subjektu. Odvolací orgán konštatoval, že postup správcu dane bol správny a zákonný a odvolanie zamietol.

IV.

Právne predpisy, právne názory kasačného súdu

44. V správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo

priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde (§ 2 ods. 1, ods. 2 SSP).

45. Správne súdy v správnom súdnictve preskúmavajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom (§ 6 ods. 1 SSP).

46. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi.

47. Kasačný súd preskúmal rozsudok správneho súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, preskúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie jemu predchádzajúce, a to najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a s takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

48. Najvyšší súd SR po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Žiline, konštatoval, že nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku.

49. Podľa § 177 ods. 1 SSP správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

50. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 563/2009 Z.z. (daňový poriadok) v znení neskorších predpisov správca dane hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom prihliada na všetko, čo pri správe daní vyšlo najavo.

51. Podľa § 24 ods. 2 citovaného zákona správca dane vedie dokazovanie, pričom dbá, aby skutočnosť nevyhnutné na účely správy daní boli zistené čo najúplnejšie a nie je pritom viazaný iba návrhmi daňových subjektov.

52. Podľa § 24 ods. 4 citovaného zákona ako dôkaz možno použiť všetko, čo môže prispieť k zisteniu a objasneniu skutočností rozhodujúcich pre správne určenie dane a čo nie je získané v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Ide najmä o rôzne podania daňových subjektov, svedecké výpovede, znalecké posudky, verejné listiny, protokoly o daňových kontrolách, zápisnice o miestnom zisťovaní a obhliadke, povinné záznamy a evidencie vedené daňovými subjektmi a doklady k nim.

53. Podľa § 46 ods. 5 citovaného zákona, ak vzniknú pochybnosti o správnosti, pravdivosti alebo úplnosti dokladov predložených kontrolovaným daňovým subjektom alebo o pravdivosti údajov v nich uvedených, oznámi správca dane tieto pochybnosti kontrolovanému daňovému subjektu a vyzve ho, aby sa k nim vyjadril, najmä aby neúplné údaje doplnil, nejasnosti vysvetlil a nepravdivé údaje opravil alebo pravdivosť údajov riadne preukázal.

54. Podľa § 48 ods. 1 písm. c/ citovaného zákona správca dane zistí základ dane a určí daň podľa pomôcok, ak daňový subjekt neumožní vykonať daňovú kontrolu; to neplatí, ak ide o daňovú kontrolu podľa § 46 ods. 2.

55. Podľa § 68 ods. 5 cit. zákona správca dane v rozhodnutí vydanom vo vyrubovacom konaní vyrubí daň alebo rozdiel dane oproti vyrubenej dani.

56. Podľa § 2 písm. j/ zákona č. 595/2003 Z.z. v znení účinnom ku dňu 31.12.2009 na účely tohto zákona sa rozumie základom dane rozdiel, o ktorý zdaniteľné príjmy prevyšujú daňové výdavky (§ 19) pri rešpektovaní vecnej a časovej súvislosti zdaniteľných príjmov a daňových výdavkov v príslušnom zdaňovacom období, ak tento zákon neustanovuje inak.

57. Podľa § 17 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona pri zisťovaní základu dane alebo daňovej straty sa vychádza u daňovníka účtujúceho v sústave podvojného účtovníctva 1) z výsledku hospodárenia.

58. Podľa § 17 ods. 2 písm. a/ citovaného zákona výsledok hospodárenia alebo rozdiel medzi príjmami a výdavkami podľa odseku 1 pri zisťovaní základu dane sa zvýši o sumy, ktoré nemožno podľa tohto zákona zahrnúť do daňových výdavkov alebo ktoré boli do daňových výdavkov zahrnuté v nesprávnej výške.

59. Podľa § 17 ods. 2 písm. b/ citovaného zákona výsledok hospodárenia alebo rozdiel medzi príjmami a výdavkami podľa odseku 1 pri zisťovaní základu dane sa zvýši o sumy, ktoré nie sú súčasťou výsledku hospodárenia, ale podľa tohto zákona sú zahrňované do základu dane.

60. Námietky sťažovateľa uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil najvyšší súd ako neopodstatnené, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia.

61. Ku kasačnej námietke sťažovateľa, že rozsudok Krajského súdu v Žiline je nedostatočne odôvodnený a zmätočný, kasačný súd udáva, že s touto nie je možné sa stotožniť. Odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Žiline sa kasačnému súdu javí ako dostatočne odôvodnené a presvedčivé. Krajský súd v ňom reagoval podrobne na všetky žalobné námietky sťažovateľa.

62. Rozsudok spĺňa všetky zákonom vyžadované náležitosti v zmysle ust. § 139 SSP.

63. Za rovnako nedôvodnú považoval kasačný súd aj námietku ohľadom nedostatočného odôvodnenia žalovaného.

64. Z textu odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia je zrejmé, že správny orgán reagoval na všetky odvolacie námietky sťažovateľa (odvolateľa).

65. K sťažnostnej námietke ohľadom nesprávneho procesného postupu správcu dane kasačný súd uvádza, že s touto námietkou nie je možné sa stotožniť. Daňová kontrola za zdaňovacie obdobie 2009 bola u sťažovateľa vykonaná na základe žiadosti orgánov činných v trestnom konaní.

66. Protokol z daňovej kontroly č. 309668/2015 zo dňa 20.04.2015, spolu s výzvou na jeho prerokovanie, bol daňovému subjektu riadne doručený.

67. Z obsahu administratívneho spisu mal kasačný súd za preukázané, že sťažovateľovi boli zo strany správcu dane doručované všetky písomnosti, oznámenia, výzvy, týkajúce sa prebiehajúcej daňovej kontroly.

68. Sťažovateľ počas daňovej kontroly spolupracoval so správcou dane, čiže jeho procesné práva neboli nijako porušené.

69. Sťažovateľ celý čas namietal uskutočnenie daňovej kontroly podľa § 44 a nasl. zákona č. 563/2009 Z.z., a to najmä z dôvodu, že správca dane pri zisťovaní základu dane z príjmu vychádzal najmä zo znaleckého posudku.

70. S touto námietkou sťažovateľa kasačný súd nesúhlasí.

71. Kasačný súd konštatuje, že použitie znaleckého posudku v rámci daňovej kontroly daňový poriadok nevyklučuje. Išlo o jeden z dôkazov v rámci daňovej kontroly. Pokiaľ sťažovateľ namietal procesný postup správcu dane, ktorý, vzhľadom na použitie znaleckého posudku, nepovažoval za zákonný, kasačný súd konštatuje, že určenie dane podľa pomôcok má subsidiárny charakter (§ 48 ods. 1 písm. d/ daňového poriadku) svojou podstatou ide o núdzový právny režim zisťovania základu dane. O jeho použití rozhoduje správca dane. Súčasne ide o prísnejší právny režim, keďže v zmysle § 49 ods. 2 daňového poriadku sú práva daňového subjektu oproti daňovej kontrole obmedzené tak, že daňový subjekt je oprávnený sa vyjadriť len k dodržaniu zákonných podmienok na použitie tohto spôsobu určenia dane.

72. Zo samotnej skutočnosti, že v daňovom konaní bol použitý znalecký posudok, nemožno vyvodzovať, že išlo o pomôcku na vyrubenie dane na základe pomôcok. Znalecký posudok je dôkazný prostriedok. O vyrubenie podľa pomôcok správca dane musí rozhodnúť a pokiaľ neprejde do tohto procesného štádia, môže byť znalecký posudok použitý v rámci daňovej kontroly ako dôkazný prostriedok, čím sa daňovému subjektu zachovávajú práva proti posudku uvádzať námietky, navrhovať dôkazy, prípadne predložiť svoj vlastný znalecký posudok.

73. V prípade určenia dane podľa pomôcok sa skúma iba to, či boli splnené podmienky pre použitie tohto spôsobu určenia dane.

74. K námietke sťažovateľa ohľadom nezákonného prenesenia právomoci správcu dane na znalca, kasačný súd konštatoval, že s toutou rovnako nie je možné sa stotožniť. Znalecký posudok je len jeden z dôkazov v rámci daňovej kontroly a ako bolo uvedené vyššie, daňový poriadok použitie znaleckého posudku nevyklučuje.

75. Účelom znaleckého posudku je zistenie informácií, ktoré sú pre konanie podstatné.

76. Kasačný súd konštatoval, že skutočnosti, ktorými sťažovateľ v kasačnej sťažnosti spochybňuje predmetné rozhodnutie krajského súdu, boli totožné s námietkami, ktoré sťažovateľ namietal už v žalobe a s ktorými sa krajský súd náležite vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde. Z uvedeného dôvodu kasačný súd kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

77. O trovách súdneho konania rozhodol Najvyšší súd SR s prihliadnutím na ust. § 170 písm. a/ SSP v spojení s § 467 ods. 1, § 167 ods. 1 a § 175 ods. 1 SSP tak, že neúspešnému sťažovateľovi nárok na náhradu trov konania nepriznal. Žalovanému trov konania nevznikli.

78. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu SR v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.